

Roman Witold Ingarden (1893-1970). Fenomenolog ze szkoły Edmunda Husserla, red. Krzysztof Ingarden, Radosław Kuliniak, Mariusz Pandura. Termin wydania: wrzesień 2023 r.

Roman Witold Ingardena zaliczany jest do największych polskich filozofów XX wieku. Studiował w Getyndze i Fryburgu Bryzgowijskim u Edmunda Husserla. Tam również współpracował z Rudolfem Reinachem i Edith Stein. Po I wojnie światowej podjął starania o uzyskanie habilitacji we Lwowie, w czym pomógł mu wydatnie Kazimierz Twardowski. Zatrudniony na Uniwersytecie Lwowskim, po habilitacji wydatnie przyczynił się do rozwoju tamtejszego środowiska naukowego. Po II wojnie światowej przeniósł się do Krakowa na tamtejszy Uniwersytet. Współtworzył tam filozofię niezależną od marksizmu. Prześladowany i inwigilowany, nie poddał się komunistycznym represjom. W tym czasie odbył liczne podróże do Francji, Włoch i USA, gdzie rozślawiał na konferencjach i kongresach naukowych polską filozofię. Przez wiele lat pracy naukowej i organizacyjnej zyskał sobie miano obywatela i filozofa świata. Ceniony w licznych środowiskach naukowy w Polsce i na świecie zmarł nieoczekiwanie w 1970 roku.

Fragment recenzji dr hab. Ryszarda Wiśniewskiego:

W przyszłym roku polska filozofia obchodzić będzie kolejną ważną rocznicę. W 2023 roku przypada bowiem 130 rocznica urodzin Romana Witolda Ingardena. Przypomnijmy, że należał on do ulubionych uczniów szkoły fenomenologicznej Edmunda Husserla, a także współtworzył we Lwowie zręby szkoły lwowskiej Kazimierza Twardowskiego. Współdziałał na tym polu z Kazimierzem Ajdukiewiczem, Izydora Dąmbską, Haliną Słoniewską, Danielą Gromską i innymi filozofami. Założył i prowadził znane w świecie „Studia Philosophica”, a także przyczynił się w znaczący sposób do rozwoju „Ruchu Filozoficznego”. Po wojnie, wraz z kolegami ze Lwowa, był wielokrotnie inwigilowany i odsuwany przez władze komunistyczne z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Stał jednak wytrwale na straży wartości wyniesionych ze Lwowa. Był filozofem niezłomnym. Nie poddał się nigdy komunistycznemu reżimowi.

W związku ze zbliżającą się rocznicą urodzin Ingardena we Wrocławiu, w tamtejszym Centrum Badań Ingardena, prowadzonym przez prof. dra hab. Radosława Kuliniaka, powstał kolejny projekt związany z uczczeniem zbliżającego się wydarzenia. Tym razem jego zespół badawczy postanowił wydać obszerną pracę poświęconą życiu i twórczości jednego z największych polskich filozofów wieku XIX i XX. Jest to swoista biografia filozofa. Składają się na nią obszernie i szczegółowe Kalendarium, z którego dowiadujemy się o życiu filozofa i jego trudnej karierze akademickiej. Są też zawarte bardzo interesujące, niepublikowane dotąd materiały dotyczące rodziny Ingardenów oraz równie ciekawe wspomnienia dwóch synów filozofa – Jerzego Kazimierza i Romana Stanisława. Poza tym czytelnik otrzyma cztery teksty napisane przez samego Ingardena. Są to jego wspomnienia, sięgające czasów studiów w Getyndze i Fryburgu Bryzgowijskim, a także wspomnienia z pracy na Uniwersytecie Lwowskim i Uniwersytecie Jagiellońskim. Prace te uzupełniają publikowane po raz pierwszy spisy wykładów, na które filozof uczęszczał w szkole Edmunda Husserla oraz sam prowadził we Lwowie i Krakowie. Osobną część publikacji tworzą niezwykle ciekawe, niepublikowane dotąd listy Władysława Witwickiego do Romana Witolda Ingardena. Odnalezione zostały one po latach w Archiwum Rodzinnym Ingardena w Krakowie. Stanowią cenny materiał historyczno-naukowy, pokazujący przede wszystkim starania filozofa o habilitację we Lwowie oraz ważne, inne jego sprawy i boje awansowe. Listy te pokazują, że Władysław Witwicki był na tym polu pierwszym konsultantem Ingardena. Wspierał go w jego wysiłkach i zmaganiach całym sercem. Był niezastąpionym doradcą, któremu filozof dedykował swoją habilitację. Poza tym przygotowaną pracę uzupełnia niezwykle czułe i oddane sercem wspomnienie pośmiertne, dedykowane Ingardenowi przez jego przyjaciela Władysława

Tatarkiewicza. Całość dopełniają zdjęcia robione własnoręcznie przez Ingardena. Była to, obok filozofii, jego wielka pasja. Publikowane zdjęcia stanowią dzieło artystyczne filozofa. Podkreślmy, że są one publikowane po raz pierwszy. Stanowią tym samym niezwykle cenny i oryginalny materiał naukowy.